

Δεν μ' αγαπάς...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Του Ιάκωβου Ποθητού

Πόσες φορές αλήθεια δεν έχουμε ακούσει αυτή τη λέξη;

Τη λέει το παιδί όταν το μαλώσουν οι γονείς του ή δεν του ικανοποιούν κάποια επιθυμία. Το λέει ο σύντροφος στο ταίρι του όταν αντιλαμβάνεται ή όταν νομίζει ότι έπαψε πια να του προσφέρει, όσα του έδινε πριν.

Και στην μεν πρώτη περίπτωση έχουμε μια παιδική αντίδραση, έναν άγουρο εγωισμό, που χρησιμοποιεί αυτή τη φράση όχι γιατί πιστεύει ότι οι γονείς του δεν το αγαπούν αλλά για να πετύχει εκβιαστικά τον σκοπό του, χτυπώντας στις πιο ευαίσθητες χορδές των γονιών του. Στη δεύτερη όμως περίπτωση υπάρχουν δύο εκδοχές. Ή πράγματι η διαπίστωση αυτή είναι αληθινή ή έχουμε εκτιμήσει λανθασμένα τι πρέπει και τι μπορεί να μας δώσει ο άλλος. Και στη διαπίστωση ότι ο άλλος δεν μας αγαπά, δεν νοιάζεται για το τι νοιώθουμε εμείς για εκείνον ή είμαστε αδιάφοροι γι' αυτόν, η λύση και ο τρόπος αντιμετώπισής του είναι εύκολος. Δύσκολο είναι να έχουμε σαν μέτρο τις επιθυμίες μας και τον άλλο σαν το μέσον που θα τις ικανοποιήσει. Έτσι, εύκολα λέμε “Δεν μ' αγαπάς” στον σύντρόφό μας όταν αυτός δεν ικανοποιεί κάποια επιθυμία μας, όταν συζητά με άλλους και δεν κάθεται δίπλα μας, να μας κοιτά στα μάτια, όταν δεν μπορούμε να

τον κατευθύνουμε για να ικανοποιήσουμε τον εγωισμό μας. [\(περισσότερα...\)](#)